

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. II. 37. 411/2013/4. szám

A Kúria a dr. Marjai Tibor ügyvéd által képviselt felperesnek a Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség alperes ellen tevékenységet korlátozó határozat felülvizsgálata iránt indított perben a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. január 7-én kelt 4.K.26.887/2013/3. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 4. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.26.887/2013/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A Felső-Tisza-vidéki Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség 2011. szeptember 1-jén ellenőrzést tartott a felperes baromfifeldolgozó üzemében. Az üzemben baromfi feldolgozást (vágás, darabolás, hűtés, fagyasztás) végeznek. Az üzem kapacitása 25.000 db/nap vágás, 22.000 db/nap darabolás. 2010. évben az üzemben feldolgozott mennyiség 3.846.364 db baromfi volt, amely 8.848.568 kg baromfinak felel meg. A vágási napok száma 2010. évben 211 volt, melyből 196 napon a vágott baromfi összsúlya meghaladta a 25.000 kg-ot.

Az elsőfokú hatóság a 2011. november 15-én kelt 11523-15/2011. számú határozatával a baromfifeldolgozó üzemeltetőjének tevékenységét korlátozta a jogerős egységes környezethasználati engedély megszerzéséig akként, hogy a baromfifeldolgozó tevékenység során a napi vágotsúly-kapacitás nem haladhatja meg a 25.000 kg-ot.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2012. április 24-én kelt 14/6787-4/2011. számú határozatával az elsőfokú határozatot - az indokolás kiegészítésével - helyben hagyta. Kifejtette, hogy a baromfifeldolgozó üzem részére maximálisan engedélyezett baromfivágás 25.000 db/nap volt, amely a jegyzőkönyvben szereplő adatok alapján 2,1 kg/db baromfi átlagsúllyal számolva, napi kb. 52,5 tonna vágott súlyt jelent, amely meghaladja a vágóhidra előírt kapacitási mértéket. A környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló 314/2005.(XII.25.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 2. melléklet 9/9.1. pontja értelmében egységes környezethasználati engedélyhez kötött az 50 tonna vágott súly/nap mértéket meghaladó

termelési kapacitású vágóhídi tevékenység. A felperesi üzem ilyen engedéllyel nem rendelkezett. Kifejtette, hogy szakmai szempontból minden olyan üzem, ahol vágás és zsigerelés is megvalósul, vágóhídnak tekintendő. A 853/2004/EK rendelet 1. melléklet 1.16. pontjában szereplő vágóhíd definíció (olyan állatok levágására és zsigerelésére szolgáló létesítmény, amelyben az állatok húsát emberi fogyasztásra szánják) és a 97/11/EK tanácsi irányelv útmutatója értelmében az üzemben végzett tevékenység vágóhídi, vágási tevékenység. A működési engedélyben szereplő névleges maximális üzemi kapacitásra tekintettel a tárgyi üzem műszakilag képes arra, hogy vágóhídi tevékenysége keretében az R. 3. számú melléklet 21. pontjában foglalt kapacitásküszöböt meghaladja, ezért a tevékenységet korlátozni kellett a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Kvt.) 66.§ (1) bekezdés b) pontjára tekintettel az R. 26.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a jogerős egységes környezethasználati engedély megszerzéséig.

A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt vitatva, hogy a baromfifeldolgozó üzemben kifejtett tevékenység folytán az vágóhídnak minősülne, hivatkozott arra, hogy a TEÁOR szerinti besorolás az irányadó.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Kifejtette, hogy az R. 3. számú melléklete 21. pontja szerint és a 97/11/EK tanácsi II. melléklet 7/f. pontjához rendelt útmutató értelmében minden olyan üzem, ahol vágás és zsigerelés is megvalósul, vágóhídnak tekintendő. A vágóhídi tevékenység a feldolgozóipar kategóriában szerepel, akárcsak a húsfeldolgozás, a megkülönböztetést az eltérő környezeti hatások indokolják. Az irányelv a baromfi vágóhidak esetén a vágási tevékenységet a tiszta, teljes, eladható vágott test előállításával tartja befejezettnek. A tevékenység már abban az esetben is vágóhídi, vágási tevékenységnek tekintendő, ha a létesítményben tiszta, teljes, eladható baromfitestet állítanak elő. A felperesi üzem vágóhídnak minősül, ott vágási tevékenységet végeznek. A felperes nem rendelkezett egységes környezethasználati engedéllyel, csak annak birtokában végezhetne volna a környezethasználati tevékenységét, ezért jogszerűen járt el a hatóság, amikor ezen engedély megszerzéséig a felperes tevékenységét az R. 3. melléklet 21. pontjában írt kapacitásban korlátozta. Utalt arra, hogy az R. 14.§-a alapján a rendelet hatályba lépését követően a felperes köteles volt a tevékenységét bejelenteni, a bejelentés alapján történt meg az egységes környezethasználati engedély megszerzésének előírása.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte a jogerős ítélet és a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezését és - emellett nem az elsőfokú hatóság, hanem - az elsőfokú bíróság új eljárásra kötelezését. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a 97/11/EK tanácsi irányelv II. melléklet 7/f. pontját, az R. 3. számú melléklet 21. pontját, a 853/2004/EK rendelet 1. melléklet 1.16. pontját. Állította, hogy vágóhídi tevékenységet nem végez, a kiadott működési engedélye baromfifeldolgozásra vonatkozik. A baromfifeldolgozás a TEÁOR 1012. számú tevékenység értelmében: a baromfi vágóhídi vágása, tisztítása és csomagolása; friss (nyers), hűtött vagy fagyasztott baromfihús gyártása, részekre darabolása. Álláspontja szerint egységes környezethasználati engedély csak az 50 tonna vágott súly/nap termelési kapacitást meghaladó létesítményekre vonatkozik. A bíróság megsértette továbbá a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206.§ (1) bekezdését, 221.§ (1) bekezdését is, mert az ítélet téves ténybeli következtetéseket tartalmaz, továbbá az indokolása hiányos, mert a bíróság figyelmen kívül hagyta a TEÁOR besorolást. Az R. 14.§-át tévesen alkalmazta a bíróság, mert nem ezt a rendelkezést, hanem egy korábban hatályban volt 193/2001.(X.19.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kormr.) 14.§ (4) bekezdését idézte.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A Kúria a felülvizsgálat kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 272.§ (2) bekezdése és a 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül.

A perben irányadó tényállás szerint a felperes a baromfifeldolgozó üzemében az általa hivatkozott TEÁOR besorolás alapján is baromfi vágóhídi vágását, tisztítását és csomagolását végzi, fagyasztott, nyers vagy hűtött baromfihúst gyárt és darabol részekre. A baromfi vágóhídi vágása is azt mutatja, hogy a felperes üzemében vágóhídi tevékenységet végeznek, amely megfelel a 97/11/EK tanácsi irányelv II. melléklet 7/f. pontjához fűzött útmutató szerinti vágóhídi tevékenységnek, azaz a tiszta, teljes, eladható vágott test előállításával befejeződő vágóhídi tevékenységnek. A felperes tevékenysége az R. 3. melléklet 21. pontjában foglaltak alapján a vágóhídra megállapított küszöbértéket a 25 tonna vágott súly/nap kapacitást mindaddig nem haladhatja meg, amíg jogerős egységes környezethasználati engedélyt nem kap. Helytállóan hivatkozott ezért az alperes arra, hogy a Kvt. 66.§ (1) bekezdés b) pontja, 67.§ (1) bekezdése alapján a környezethasználat egységes környezethasználati engedély alapján lett volna megkezdhető, mert a felperesi üzemből az egységes környezethasználati engedélyhez kötött 50 tonna vágott súly/nap kapacitást az ellenőrzési jegyzőkönyvi adatok szerint meghaladták (alperesi határozat 5. oldal). A felperes részére egységes környezethasználati engedély nem került eddig kiadásra. A felperes 2011. augusztus 1-jén egységes környezethasználati engedély iránti kérelmet nyújtott be, amely kérelem elbírálása folyamatban volt.

A helyszíni ellenőrzés jegyzőkönyve és a felperes nyilatkozata alapján megállapítható volt, hogy a felperes üzeme a névleges maximális üzemi kapacitásra tekintettel műszakilag képes volt arra, hogy a vágóhídi tevékenység keretében az R. 2. számú melléklet 9/9.1. pontjában foglalt kapacitás küszöböt meghaladja. Mivel az be is következett, ezért kellett a tevékenységét korlátozni.

A felperesre nézve a Kormr. 14.§ (4) bekezdése írt elő bejelentési kötelezettséget és nem az ítéletben hivatkozott R. 14.§-a. Ez a tévedés azonban az ügy érdemére nem hatott ki. Az R. 19.§ (1) bekezdése vonatkozik a felperesre, az egységes környezethasználati engedély megszerzése kötelezettség, amelyet a peradatok szerint a felperes megkért, az eljárás folyamatban van.

Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemből hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, az elsőfokú bíróság a tényállást teljes körűen feltárta, abból és a jogszabályi rendelkezésekből helytálló következtetést vont le arra, hogy az alperes megalapozott és törvényes határozatot hozott. A bíróság a felperes nyilatkozatait vizsgálta, a bizonyítékokat értékelte és az ítéletét megfelelően indokolta.

A fentiek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperesnek a felülvizsgálati eljárás során jogi képviselő hiányában felszámítható költsége nem merült fel, ezért arról a Pp. 78.§ (2) bekezdése alapján rendelkezni nem kellett.

A sikertelen felülvizsgálati kérelemmel élő felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére.

Budapest, 2013. november 27.

Dr. Buzinkay Zoltán sk. a tanács elnöke,
Gizella sk. előadó bíró, Dr. Rothermel Erika sk. bíró

Dr. Márton

a kiadmány hitelül:

tisztviselő